

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/311/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812208797
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812208797.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 p r o t i žalovanému : G. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX/X, XXX XX T. U. F., o zaplataenie 1025,98- eur s prísl. t a k t o

r o z h o d o l :

Súd zastavuje konanie v časti sumy 2,76 eur.

Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi istinu vo výške 468,26 eur a to všetko mu povoľuje uhradiť v 50-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 20- teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc dňom 01. 06. 2013, pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieta.

Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 0,- eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 22.8.2012 domáhal voči žalovanému zaplataenia istiny 1025,98,- eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 27.9.2005 Úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru č. 3509191747 (ďalej len „Úverová zmluva“) a súčasne Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (ďalej len „Zmluva o RÚ“) a obe zmluvy spolu len „Zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa (ďalej len „ÚP“), s ktorými bol žalovaný oboznámený a podpisom Úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. ÚP vymedzujú práva a povinnosti oboch zmluvných strán týkajúce sa poskytnutého úveru, ako aj práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o RÚ v prípade, že dôjde k splneniu podmienok na čerpanie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty v súlade s príslušnými ustanoveniami ÚP. Žalobca má za to, že Zmluva je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme v súlade s § 52a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovaného. Svoju vôľu byť viazaný touto Zmluvou a jej súčasťami potvrdil žalovaný podpisom priamo na prednej strane Zmluvy. Podstatné náležitosti vyplývajú v zrozumiteľnom znení buď priamo zo Zmluvy alebo z ÚP, ktoré sú nesporne neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, a preto nesmú byť materiálne alebo formálne oddeľované a rozlišované od Zmluvy. V súlade s judikatúrou súdov, celistvosť listiny možno posudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom. V takýchto a podobných prípadoch je totiž potrebné dať prednosť vážne

mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred striktným a bezúčelným formalizmom. Úverová zmluva sa stala platnou v deň, ktorý je na nej uvedený ako deň jej podpísania posledným z účastníkov Úverovej zmluvy. Za podmienok uvedených v Hlave ÚP s názvom Poskytnutie revolvingového úveru, bol žalobca oprávnený poskytnúť žalovanému revolvingový úver, vydať a zaslať úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a príručkou pre držiteľa. Vo výzve k aktivácii karty bol žalovanému oznámené identifikačné číslo ÚZ č. 5701021931, ktoré je zároveň variabilným symbolom. Súčasťou príručky pre používateľa bol Sadzobník poplatkov a úrokov (ďalej len „Sadzobník“). Revolvingový úver je žalovanému poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany žalobcu peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Úverovú kartu je potrebné pred jej použitím spôsobom uvedeným v ÚP a príručke aktivovať. Dňom aktivácie úverovej karty zriadil žalobca žalovanému úverový účet pre čerpanie poskytnutého revolvingového úveru do výšky prideleného úverového rámca. Maximálna čiastka, ktorú bol žalovaný oprávnený čerpať je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Čerpanie nad rámec úverového rámca je neoprávnené a žalovaný je povinný čiastku čerpanú nad úverový rámec na požiadanie vrátiť žalobcovi. V súlade s ustanoveniami Úverovej zmluvy a ÚP žalovaný využil právo na poskytnutie revolvingového úveru, ktoré mu plynie zo Zmluvy a čerpal revolvingový úver. Ako už bolo vyššie uvedené k platnosti Zmluvy o RÚ dochádza podpisom Úverovej zmluvy, no účinnosť nadobúda až okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty po splnení odkladacej podmienky vo forme telefonického aktivácie úverovej karty žalovaným. Uzatvorením Zmluvy v časti Zmluvy o RÚ tak žalovanému nevznikli žiadne práva, a povinnosti, keďže k účinnosti Zmluvy o RÚ a následnému poskytnutiu dohodnutého revolvingového úveru dochádza až priamym úkonom zo strany žalovaného, ktorým je práve aktivácia úverovej karty. K aktivácii úverovej karty dochádza vedomým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovaného aktivovať úverovú kartu, a teda využiť právo na poskytnutie revolvingového úveru, prostredníctvom zavolania na určené telefónne číslo. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas splatiť žalobcovi poskytnutý revolvingový úver, a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určených v Úverovej zmluve a zaplatiť žalobcovi úroky z poskytnutého úveru (v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny) a poplatky za poskytované služby podľa Sadzobníka. Výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá v Úverovej zmluve na najmenej 39,83 eur (1.200,-Sk) na základe prideleného úverového rámca vo výške 995,82 eur (30.000,-Sk). Podľa Hlavy ÚP s názvom Poskytnutie revolvingového úveru je možné zmeniť celkovú výšku poskytnutého úverového rámca a žalovaný sa dohodol so žalobcom na navýšenie úverového rámca v zmysle priložených listinných dôkazov. V zmysle Zmluvy a ÚP, uzatvorením Zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému dohodnutý úver a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úroky a poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka. Žalobca bol v súlade s ÚP oprávnený jednostranne meniť Sadzobník s tým, že zmenu bol povinný žalovanému oznámiť. Súhlas so zmenou Sadzobníka žalovaný vyjadril uskutočnením transakcie v období po účinnosti zmeny. Z vyššie uvedeného vyplýva aj nemožnosť určenia výšky ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) priamo v Úverovej zmluve, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle žalovaného, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Žalovaný hradil dlžnú sumu a dostal sa do omeškania s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva priebeh čerpania úveru aj prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie/zánik úverovej zmluvy bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom zo dňa 26.2.2010 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1025,97 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, žalobca eviduje voči žalovanému dlh pozostávajúci z istiny plus poplatkov za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu spolu vo výške 920,03 eur, úroku z vyššie uvedenej istiny do času zosplatenia vo výške 90,43 eur, úroku z vyššie uvedenej zosplatennej istiny (ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) + zmluvná pokuta vo výške 15,52 eur, dlžného poistného vo výške 0,00 eur.

Žalovaný uviedol, že so žalobou v celom rozsahu súhlasí, no vzhľadom k svojim majetkovým pomerom žiadal povoliť úhradu uplatnenej pohľadávky v splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 24.4.2013 spolu s prílohami, vylúchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

V písomnom podaní žalobcu zo dňa 24.4.2013 tento uviedol, že nárokovaná suma vo výške 920,03 eur predstavuje istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru vo výške 914,07 eur (vypočítaná ako rozdiel istiny čerpaného úveru vo výške 1.354,48 eur a jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli uhradené splátkami vo výške 440,41 eur), poplatok za výpis z účtu - dlžná suma poplatkov za vedenie účtu vo výške 5,96 eur (vypočítaná ako rozdiel vyrubených poplatkov za vedenie účtu vo výške 53,73 eur a uhradenej časti takto vyrubených poplatkov vo výške 47,77 eur). Nárokovaná suma vo výške 90,43 eur predstavuje úrok z úveru vyčíslený vždy z istiny splátky. V zmysle platobnej disciplíny žalovaného, ktorú je možné vidieť zo splátkového kalendára, je dlžný úrok rozdielom medzi vyúčtovaným úrokom z úveru vo výške 752,43 eur a uhradenou časťou úroku z úveru vo výške 662,00 eur. Takto vyúčtovaný úrok z úveru vypočítaný zo základu splátky vo výške úrokovej sadzby vyplývajúcej zo Sadzobníka poplatkov a odmien (vid. príloha - 2,21 % mesačne) za príslušný kalendárny mesiac nebol čiastočne uhradený pri vyúčtovaní zo dňa 31.8.2009 (21,14 eur) a pri vyúčtovaní zo dňa 30.9.2009 (20,42 eur), na ktoré žalovaný uhradil dňa 5.10.2009 sumu 36,85 eur, a teda ostáva doplatiť rozdiel (21,14 eur + 20,42 eur - 36,85 eur = 4,71 eur) a vôbec nebol uhradený pri vyúčtovaní zo dňa 31.10.2009 (20,81 eur), 30.11.2009 (20,59 eur), 31.12.2009 (21,85 eur) a 31.1.2010 (22,47 eur). Súčet týchto vyúčtovaných dlžných úrokov tvorí žalobcom nárokovanú sumu vo výške 90,43 eur. Pokiaľ ide o výšku úroku z úveru v súlade s ust. § 8aa ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej ako „ZSÚ“) na tento záväzkový vzťah možno aplikovať ust. § 3 ods. 10 ZSÚ, účinného od 1.1.2008. V zmysle ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len ako „Nariadenie“) „(1) Výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Podľa názoru žalobcu, je teda potrebné aplikovať maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 podľa nariadenia, ktorá je podľa prehľadu priloženého v prílohe a získaného zo stránky Ministerstva financií SR pri kreditných kartách 39,02 %. a teda navrhovateľom uplatňovaná sadzba úrokov z úveru je v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Žalovaný bol povinný platiť úrok z úveru vo výške aktuálne platnej základnej úrokovej sadzby, ktorá (ako vyplýva zo sadzobníka poplatkov a úrokov) bola vo výške 2,21% mesačne, t.j. 26,52% ročne. V zmysle uvedeného máme predmetná úroková sadzba je v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Nárokovaná suma vo výške 12,76 eur predstavuje zmluvnú pokutu v zmysle § 2 Hlavy 13 Úverových podmienok vo výške 8% z dlžnej splátky vo výške 39,83 eur (3,19 eur), pričom žalovaný neuhradil zmluvné pokuty (ako vyplýva zo splátkového kalendára) vyúčtované dňa 31.10.2009, 30.11.2009, 31.12.2009 a 31.1.2010; $4 \times 3,19 \text{ eur} = 12,76 \text{ eur}$. Nárokovaná suma vo výške 2,76 eur predstavuje zákonný úrok z omeškania. Pokiaľ ide o výšku sadzby úroku z omeškania, žalobca si uplatňuje úrok z omeškania v zákonnej výške a nie vo výške 0,08 %. Toto označenie stĺpca splátkového kalendára je nesprávne a ide o historické, v súčasnosti neplatné označenie v programe žalobcu. Vzhľadom však na zložitosť výpočtu žalobca zobral žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 2,76 eur späť. Z vyššie uvedenej špecifikácie je zrejmé, že odporca čerpal úver v celkovej výške 1.354,48 eur. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá v súlade s ustanoveniami § 52 a nasl., zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a s ustanoveniami zákona č. zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadnu z neprijateľných podmienok a v zmysle ustanovenia S 53 ods. 1 OZ žiadne z ustanovení úverovej zmluvy nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Medzi žalobcom a žalovaným ako klientom došlo dňa 27.9.2005 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 3509191747, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 12.999,- Sk. Zároveň bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver, ako vyplýva z bodu 5. úverovej zmluvy s výškou úverového rámca 995,82 eur. Výška pravidelnej mesačnej splátky bola stanovená na 39,83 eur.

V zmysle bodu 2. zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) uvedené na ďalších listoch tejto úverovej zmluvy. Dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s úverovými zmluvnými podmienkami, všetky ustanovenia sú mu zrozumiteľné a že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami a, že bezvýhradne súhlasí s ich obsahom.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy, ktorá sa na tieto Úverové podmienky odkazuje.

Klient je navrhovateľom uzavretia úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka a prijatím tohto návrhu a poskytnutím úveru spoločnosťou v prospech klienta sa stáva dlžníkom podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ustanovení úverovej zmluvy a týchto Úverových podmienok a spoločnosť sa stáva veriteľom (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 8 § 1 Úverových podmienok - Poskytnutie revolvingového úveru klient sa so spoločnosťou dohodol na tom, že ak bude klient plniť svoje povinnosti vyplývajúce z Úverových podmienok, úverovej zmluvy a platných právnych predpisov a nemá so spoločnosťou uzatvorenú úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, Zriadený úverový účet aktivovaný úverovú kartu, je spoločnosť oprávnená klientovi v lehote do dvanástich mesiacov odo dňa uvedeného v úverovej zmluve, ako dátum jej uzatvorenia, poskytnutý revolvingový úver, vydať a zaslať úverovú kartu špecifikovanú v hlavičkách 10 a 11 týchto úverových podmienok spolu s výzvou jej aktivácii a príručkou pre držiteľa, a to na základe uzatvorenej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru podľa bodu 5 tejto úverovej zmluvy.

Revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevčerpaného zostatku úverového rámca, ak nie je v úverovej zmluve uvedené inak (hlava 8 § 2 Úverových podmienok).

V zmysle hlavy 8 § 3 Úverových podmienok dňom aktivácie úverovej karty zriadi spoločnosť klientovi úverový účet pre čerpanie poskytnutého revolvingového úveru do výšky prideleného úverového rámca.

Podľa hlavy 8 § 4 Úverových podmienok riadnou aktiváciou úverovej karty spôsobom uvedeným v hl. 11 § 5 týchto úverových podmienok a realizáciou prvého čerpania prostredníctvom tejto úverovej karty sa stanú pre klienta a spoločnosť taktiež záväzná ďalšie ustanovenia hl. 8., 9., 10., 11., týchto úverových podmienok a príručky.

V zmysle hlavy 9 § 5 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v ÚZ, na základe prideleného úverového rámca spoločnosťou, pričom prvú splátku klient hradí až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu, pokiaľ spoločnosť nerozhodne inak. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny. Výška splátky slúžiaca k splateniu úverovej istiny a príslušenstva môže byť odlišná od výšky pravidelnej splátky. V prípade ďalšieho čerpania revolvingového úveru zo strany klienta sa zvyšuje výška príslušenstva obsiahnutá v splátke. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa klientovi automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní revolvingového úveru. Úver je klient povinný splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva. Týmto nezaniká právo klienta na uskutočnenie ďalšieho čerpania. Klientov záväzok k hradeniu úrokov z poskytovaného úveru voči spoločnosti vzniká okamihom kedy sa transakcia prejaví na úverovom účte klienta. Výňatok zo sadzobníka: základná úroková sadzba k 1.6.2004 je 2,21 % mesačne, čo predstavuje ročnú úrokovú

sadzbu 26,52 %. Aktuálna základná úroková sadzba za mesiac je uvedená v sadzobníku, ktorý je súčasťou príručky.

Podľa hlavy 9 § 6 Úverových podmienok splátka je uhradená dňom jej pripísania na účet spoločnosti.

Klient, s ktorým bola uzatvorená zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby. Špecifikácia poskytovaných služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti. Klient aktiváciou revolvingového úveru potvrdzuje, že v príručke obdržal a oboznámil sa s platným sadzobníkom (hlava 9 § 7 Úverových podmienok).

V zmysle § 10 hlavy 9 Úverových podmienok klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku.

Ako vyplýva z hlavy 13 § 12 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, zabezpečenie záväzkov z úverovej zmluvy a vzťahy, ktoré vznikli následne na základe uvedených právnych úkonov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v úplnom znení.

Podľa Hlavy 13 § 2 Úverových podmienok V prípade omeškania s úhradou splátky úveru či jej časti, zmluvnej pokuty Alebo platby podľa Hlavy 5 a Hlavy 9 týchto úverových podmienok dlhšieho ako 7 dní je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvné úroky z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý započatý deň omeškania. V prípade omeškania s úhradou splátky či jej časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute ako aj samotným zaplatením zmluvnej pokuty, nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu v celom rozsahu a výške spôsobenej škody.

V zmysle Hlavy 13 § 3 Úverových podmienok, klient je povinný na požiadanie zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu v prípade, že klient naplní minimálne jednu zo skutočností uvedených v hlave 7 § 4 písm. b), C týchto úverových podmienok vo výške 100 % z celkovej výšky poskytnutého úveru v dobe porušenia povinnosti.

Ako vyplýva z hlavy 13 § 12 Úverových podmienok ÚZ, ÚP, zabezpečenie záväzkov z ÚZ a vzťahy, ktoré vznikli následne na základe uvedených právnych úkonov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako ja špecifikácie pohľadávky žalobcu v písomnom podaní súd zistil, že žalovaný čerpal úver v celkovej výške 1354,48 eur a uhradil celkom 1234,78 eur, pričom dňa 26.2.2010 došlo k zosplatneniu úveru.

Listom zo dňa 26.2.2010 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 1025,97,- eur a vyzval ju na splatenie do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že so žalobou žalobcu súhlasí v celom rozsahu s tým, že vzhľadom k svojim majetkovým pomerom žiada, aby mu bolo povolené uhradiť uplatnenú pohľadávku v 20-eurových mesačných splátkach. Spolu s manželkou poberajú 280 eur, má vyživovaciu povinnosť k šiestim nezaopatreným deťom, býva v podnájme, za ktorý platí mesačne 100 eur.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V zmysle § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Ako vyplýva z § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 27.9.2005, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplatnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

V zmysle § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný

vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému prostredníctvom úverovej karty, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 26.2.2010 zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

Z predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného ako aj zo špecifikácie žalovanej sumy je zrejmé, že na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru žalobca poskytol žalovanému úverový rámec do výšky 995,82 eur, pričom žalovaný vyčerpал do zosplatnenia sumu 1.354,48 eur. Žalovaný zároveň uhradil sumu 1234,78 eur.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Čo sa týka úroku z úveru, tak žalobca vo svojom návrhu žiadal priznať vyčíslenú sumu úroku z úveru v sume 90,43 eur, pričom celý úrok z úveru vyúčtovaný pri úrokovej sadzbe 2,21 % mesačne predstavoval 752,43 eur. Úroková sadzba 2,21% mesačne predstavuje 26,52 % ročne.

V danom prípade sa súd zaoberal vyššie uvedenou sadzbou dohodnutého úroku z úveru.

Účastníkmi konania bolo dohodnuté, že minimálna mesačná splátka bude 39,83 eur, pričom úverový rámec bol dohodnutý vo výške 995,82 eur a takto pri uvedenej výške splátky by žalovaný bol povinný platiť mesačne 39,83 eur a to po dobu 25 mesiacov, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v tomto čase (september 2005 pre spotrebiteľský úver od 1 do 5 rokov) činila úrok 7,41% p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol viac ako 3x vyšší ako bola priemerná úroková miera z obdobných úverov poskytovaných v tomto období bankami. Súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách z internetovej stránky NBS.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté

úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 7,41 % ročne za absolútne neplatnú.

Ako primerané súd určil úroky vo výške 7,41 % ročne. V zmluve dohodnutý požadovaný úrok z úveru za celé obdobie poskytnutia predstavoval sumu 752,43 eur pri ročnej úrokovej miere 26,52% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok žalobcovi vznikol len pri úrokovej miere 7,41% ročne, teda žalobca mal nárok len na 27,94% uplatňovaného úroku ($7,41 \% \times 100 / 26,52\% = 27,94 \%$), teda 27,94% zo sumy 752,43 eur, čo predstavuje sumu 210,23 eur. Žalobca si však žalobou uplatnil vyčíslený úrok z úveru iba vo výške 90,43 eur, pričom na úrok z úveru žalovaný uhradil 662 eur. Žalovaný tak uhradil na úrok z úveru viac ako mal zaplatiť, preto súd započítal platbu žalovaného prevyšujúcej sumu 210,23 eur v sume 451,77 eur na istinu úveru. Súd preto žalobu v časti istiny 451,77 eur a úroku z úveru v sume 90,43 eur zamietol.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že v zmysle ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z. výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Podľa názoru žalobcu, je teda potrebné aplikovať maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 podľa nariadenia, ktoré je pri kreditných kartách 39,02 %. K vyššie uvedenému však treba uviesť, že žalobca si zamieňa celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru s ročnou úrokovou mierou pri spotrebiteľských úveroch. Žalobcom požadovaná celková odplata za poskytnutie úveru predstavuje sumu 752,43 eur. Celková žalobcom požadovaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru tak predstavovala 55,55 % úveru poskytnutého v sume 1354,48 eur, no v čase uzatvorenia úverovej zmluvy boli na trhu spotrebiteľských úverov obvyklé ročné úrokové sadzby za obdobný typ úveru vo výške 7,41 %. Uvedené nariadenie zároveň obmedzuje maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v tom zmysle, že žalobca nemôže požadovať od žalovanej úrok z úveru neobmedzene do dňa zaplatenia. Takýmto postupom by totiž mohlo dôjsť k prekročeniu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Nárok na zmluvnú pokutu v sume 12,76 eur podľa hlavy 13§ 2 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednanja zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej

nesplatenj splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Ku kumulácii sankcií voči spotrebiteľovi prispieva aj ďalšia zmluvná pokuta dohodnutá v hlave 13 § 3 Úverových podmienok vo výške 100% z celkovej výšky poskytnutého úveru v dobe porušenia povinnosti, pri naplnení aspoň jednej zo skutočností uvedených v hlave 7 § 4 písm. b) a c) Úverových podmienok. Podľa písm. c) vyššie cit. ustanovenia by žalobcovi vznikol nárok na jej uplatnenie ak „klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy, z týchto úverových podmienok alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z úverovej zmluvy“. Takto široko koncipované ustanovenie je prinajmenšom neurčité a umožňuje žalobcovi požadovať uvedenú zmluvnú pokutu za akékoľvek porušenie zmluvy prípadne úverových podmienok.

Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na zmluvnú pokutu, v sume 12,85 eur, ktorú žalobca žiadal zaplatiť a v uvedenej časti žalobu žalobcu zamietol.

Nárok žalobcu na zvyšnú časť istiny súd považoval za dôvodný a v tejto časti súd žalobe vyhovel. Súd považoval za dôvodné aj nároky žalobcu na ním požadované poplatky.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 2,76 eur predstavujúca vyčíslený úrok z omeškania.

Podľa ust. § 96 ods. 1 a ods 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním zo dňa 24.4.2013 žalobca zobrať späť žalobu v časti sumy 2,76 eur, preto súd konanie v rozsahu späťvzatia zastavil.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovaného, ktorý spolu s manželkou poberá 280 eur mesačne a má vyživovaciu povinnosť k šiestim nezaopatreným deťom, súd povolil žalovanému uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca bol v prevažnej časti nároku neúspešný, keďže z požadovanej sumy 1025,98 eur s príslušenstvom mu bolo priznaných iba 468,26 eur s príslušenstvom, teda mal úspech iba v časti 45,64 % a úspešnejší žalovaný, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8,72% (po odrátaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného: $54,36\% - 45,64\% = 8,72\%$), sa práva na náhradu trov konania zriekol. Súd pri vyhlásení rozsudku zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcovi vo výške, ktorá bude uvedená v písomnom vyhotovení rozsudku, avšak pri výpočte trov konania zistil, že došlo k chybe v počítaní a úspešnejší žalovaný už nemá hradiť trovy konania, pričom súd bol viazaný výrokom rozsudku o trovách tak, ako ho vyhlásil na pojednávaní, preto rozhodol, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania vo výške 0,- eur.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.